

Chefen for Gardehusarregimentet, oberst Tommy Paulsen:

Tale ved modtagelse af konstabel Simon Sejer Hoffmann den 13. januar 2010 i Roskilde Lufthavn

Kære familie og venner til Simon, kære soldater!

Vi er til stede her i dag for at modtage og ære Simon Sejer Hoffmann – en husar fra Bornholm, der brændte for sin soldatergerning og det job, han udførte i Afghanistan.

Vi fik meldingen om en IED sprængning i fredags, sent om eftermiddagen. Vi fik samtidig at vide, at en soldat fra 2. Lette Opklaringseskadron var faldet – sandsynligvis dræbt ved eksplosionen. Meldingen rystede os alle, og det var med tunge skridt vi fik sammensat et hold, der kunne køre til Dronningmølle og overbringe det forfærdelige budskab til jer.

Simon var kører på den bornholmske Jûlkat. Hans enhed beskriver ham som intelligent, eftertænksom, dygtig og ikke mindst professionel helt ud i fingerspidserne. Han ønskede at løse opgaverne optimalt. Var meget fokuseret på om gruppen og sågar delingen leverede den bedst tænkelige løsning. Hans delingsfører siger, at Hoffmann i forbindelse med ordreudgivelser altid havde et spørgsmål eller et forslag til at forbedre den fremlagte plan.

Simon's eskadronchef Jacob siger, at Simon havde **det**, som mange af de andre unge soldater misundte. Han var benhård, professionel, pligtopyldende, og ikke mindst havde han sin gruppeførers og delingsførers dybe respekt. Som kører havde han 100 procent styr på sin bil, hvad enten det var en GD eller en Hummer. Han satte en ære i at holde den i orden og fulgte helst med bilen på værksted, når noget skulle repareres.

Nu står vi så ved afslutningen af Simons rejse for at overgive ham til jer, hans elskede. Vi ved Gardehusarregimentet er stolte over at have kendt dig. – Jeg er som regimentschef stolt over at have haft en så professionel og dedikeret husar!

Vi vil ikke glemme dig, vi vil værne om dit minde og ære dig som den helt, du er!

Dit navn vil komme på vores Mindesten over faldne husarer, og ved regimentets fødselsdag den 17. november vil vi samles og lægge blomster ved stenen sammen med jer pårørende og ære Simon.

Vores tanker går i dag også til hold 8 i Afghanistan, til jer fra OPKESK og til dig Jacob, som chef for eskadronen. Jeg ved, I er fast besluttet på at fortsætte det vigtige arbejde med at levere den hårde sikkerhed i Helmand, så genopbygningsarbejdet og udviklingen kan finde sted. I har kort tid tilbage dernede, og uden at konkludere endeligt på jeres indsats i det halve år, der snart er gået, må jeg sige, at det har været en fantastisk indsats, I har leveret for et bedre Afghanistan og for en bedre verden med fred, frihed og sikkerhed.

I pårørende har givet hæren det dyrebareste, I havde. Vi ved desværre af bitter erfaring, at der venter jer en vanskelig tid forude. Også derfor føler regimentet en stor forpligtigelse til fortsat at hjælpe og støtte jer på alle mulige måder. Ingen opgave er for lille, ingen opgave er for stor – I er altid velkomne hos os!

Fra mig som regimentschef skal der lyde en fattig tak for Jeres store offer.

Æret være Simons minde!